

De overheid hervormt de langdurige zorg. Waarom is dat?

In Nederland is zorg en ondersteuning goed geregeld. Voor ouderen en voor mensen met een lichamelijke of verstandelijke beperking of een psychische stoornis. Toch zijn veranderingen nodig. Want mensen vinden nu andere dingen belangrijk. Ouderen willen bijvoorbeeld graag zo lang mogelijk thuis blijven wonen. En mensen met een beperking of stoornis willen zo zelfstandig mogelijk leven. Dat kan als de overheid de langdurige zorg anders organiseert. Hervorming van de langdurige zorg is ook nodig omdat het anders te duur wordt.

Vanaf 1 januari 2015 is de ondersteuning die mensen thuis nodig hebben een taak van de gemeente. Voorbeelden zijn begeleiding en dagbesteding. Ook beschermd wonen (ggz) is dan een taak van de gemeente. De zorgverzekeraar regelt de verpleging en verzorging thuis. Mensen die heel veel zorg nodig hebben kunnen terecht in een zorginstelling. Bijvoorbeeld zwaar demente ouderen of mensen met een ernstige beperking of een ernstige psychische stoornis. Voor iedereen is er straks maatwerk. Dat betekent dat de zorg en ondersteuning goed aansluiten op wat mensen nodig hebben.

De overheid legt deze veranderingen vast in wetten. De AWBZ verdwijnt. Er komt een nieuwe Wet langdurige zorg (Wlz). Deze nieuwe wet vergoedt vanaf 1 januari 2015 de zwaarste, langdurige zorg. Andere vormen van ondersteuning die nu nog onder de AWBZ vallen, regelt de gemeente. Dat gebeurt via de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015). Verpleging en verzorging is vanaf 1 januari 2015 onderdeel van de Zorgverzekeringswet (Zvw). Ook de geestelijke gezondheidszorg gericht op behandeling en herstel valt dan onder de Zvw.